

[Holstein.]

for at værne imod den alt for vidtdrevne Udparcellering, Udstykning i ganske minimale Brug.

Endelig siger det ærede Medlem Hr. P. Munch — og dér kan jeg mødes med det ærede Medlem —, at Betingelserne for Kapitalspredning forøges, hver Gang Betingelserne for Kapitalforøgningen bedres. Ja, det er nøjagtigt det Synspunkt, jeg har staaet og forfægtet baade i Gaar og i Dag her. Hvis dette er det ærede Medlems Grundbetragtning, er vi enige, men saa kan jeg ikke forstaa, at vi kan komme til saa himmelvidt forskellige Konklusioner ud fra de samme Præmisser, saa meget mere som vi i saa stort Omfang er enige om, at det gælder om at faa Arbejderbefolkningen delagtiggjort i Kapitalen. Der er her kun een Forklaring mulig, og derfor vil jeg slutte med at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. P. Munch — og for øvrigt ogsaa til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg —, som jeg ogsaa rettede til ham i Gaar, men som han er gaaet udenom ved at begynde at tale om Grundskyld: Anser det ærede Medlem det under de nuværende økonomiske Forhold for et nationaløkonomisk attraaværdigt Maal at forcere en Udstykning af de resterende faa store Landejendomme ved Hjælp af en konfiskatorisk Beskatning? Hvis det er det ærede Medlems Skattepolitik og Jordpolitik under de nuværende økonomiske Forhold, saa beder jeg blot det ærede Medlem at sige det aabent og ligefrem ud til Offentligheden og ud til Vælgerne: Ja, det er det, jeg vil. I saa Fald skal jeg ikke diskutere med det ærede Medlem, for det er en Politik — det er blot en stik modsat Politik af den, jeg hylder, men lad blot være med at gaa udenom det ved at begynde at snakke om taagede Udtalelser fra det radikale Landsraadmøde i Sønderborg, som Dr. Edv. Brandes i „Politiken“ har ironiseret meget bedre over, end jeg nogen Sinde vilde være i Stand til at gøre. Lad være at gaa udenom det med saadanne Henvisninger til en Grundskyldsreform, som ligger ude i Fremtiden, som ligger ude i det blaa. Nej, lad os holde os til det ganske konkrete under de nuværende Forhold foreliggende, og lad mig faa et aabent og uforbeholdent Svar, et Ja eller Nej, paa det Spørgsmaal, jeg her har stillet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Holstein udtalte — vel nærmest vendt mod det konservative Parti —, at Blodet er jo aldrig saa tyndt, det er dog tykkere end Vand. Jeg tror, at denne Udtalelse, efter at det ærede Medlem har forelagt de Lovforslag, han har, er ganske overflødig. Jeg tror ikke, der er noget Menneske i denne Sal, der er i Tvivl om, at det konservative-Holsteinske Blod er saa sandelig ikke mindre tykflydende, end nok saa stærkt konservativt prægede Medlemmers er det.

Jeg forstaaer meget vel, at det ærede Medlem — paa Grund af mange Forhold — kan ønske at forsvare Godsejerstanden. Jeg erkender, at der i Særdeleshed *har været* mange dygtige Godsejere, og jeg tør ikke benægte, at der ogsaa nu kan findes dygtige Godsejere. Jeg forstaaer altsaa meget vel, at det ærede Medlem kan have en vis personlig Interesse i at forsvare denne Stand, men jeg forstaaer ikke, at det derfor skal være nødvendigt at angribe Lederne af Byerhvervene. Det ærede Medlem udtalte saaledes, at han var fuldkommen sikker paa, at Lederne af de tyske Byerherv stod saa langt over de danske. Med hvilken Ret udtaler det ærede Medlem sig saaledes? Jeg ved vel, at vi har haft en enkelt Bankleder, som har kostet Landet uhyre mange Penge, en Bankleder, hvis Anseelse i radikale Kredse ikke var mindre end i andre Kredse, men at man fra dette enkelte Eksempel vil slutte, at vore Byerhvervs Ledere i og for sig skulde være saa slette, det forstaaer jeg aldeles ikke. Det er en Kendsgerning, som jeg ikke tror man vil bestride, at den danske Arbejds løn i mange Tilfælde er højere end f. Eks. netop Tysklands. Det er ikke desto mindre en Kendsgerning, at en Virksomhed som Burmeister & Wain, Landets største industrielle Virksomhed, efter Oplysninger i „Social-Demokraten“ beskæftiger i Øjeblikket 8 000 Arbejdere. Hvem har i særdeles Grad Grund til at regne sig det til gode? Jeg skulde tro, at Ledelsen har det. Der kan nævnes mange andre Eksempler, hvor danske Byerhvervs Ledere trods høj Arbejds løn holder den gaaende. Jeg forstaaer derfor ikke, hvorfor det kan være nødvendigt for det ærede Medlem, samtidig med at han fremholder Godsejernes gode Egenskaber, at reducere de danske Byerhvervs Ledere til at være Folk af anden Rang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.